

COMMENTAIRE COMPOSÉ DE LITTÉRATURE GRECQUE MODERNE

Commentez, en grec moderne, le texte suivant :

ΑΝΑΓΚΕΣ

Τοῦ χρειάζεται πάντα ἓνα λαγήνι, ἓνα φανάρι, μιὰ σκάλα,
οἱ κρότοι τοῦ σφυριοῦ ἀπ' τὸ πλαϊνὸ σιδεράδικο·— τοῦτοι οἱ κρό-
τοι
δίνουν ἐνέργεια στοὺς μυῶνες τῶν χεριῶν του, σάμπως αὐτὸς νὰ
φτιάχνει
τὰ ὠραῖα, τὰ χρήσιμα ἐργαλεῖα ποὺ δὲ γνωρίζει καν' τ' ὄνομά τους.
Τ' ἄλλα, τὰ σκοτεινά, τὰ ἐρημικὰ — σὲ ποιὸν χρησιμεύουν;— ἐκεῖ-
να
ἀνήκουν τῆς σιωπῆς, — ἔτσι νὰ κάνεις μονάχα ν' ἀρθρώσεις
δυὸ συλλαβές, τὰ ἀναιρεῖς — χῶρια κ' ἡ μυστικὴ ἁμαρτία· — αὐ-
τὰ κρεμᾶνε
ρίζες ἀντεστραμμένων δέντρων στὸν ἀέρα, ὀλόγυμες, γλοιώδεις·
σὲ λίγο στεγνώνουν καὶ πεθαίνουν. Γι' αὐτὸ καὶ τοῦ χρειάζεται
πάντα μιὰ σκάλα
μὲ ἴσια σανίδια, σωστά μετρημένα — κατεβαίνεις, ἀνεβαίνεις, κ'
ἴσως
μπορεῖς νὰ θυμηθεῖς τὶς ρίζες, ἡσυχες, στὸ δικό τους τὸ βάθος,
σὰ νὰ κυκλοφορεῖς μέσα στὸ δέντρο. Ὑστερα βγαίνεις στὸ μικρὸ
μπαλκόνι,
κοιτᾶς τὶς τρεῖς γυναῖκες στὴν αὐλὴ νὰ πλένουν τὰ πουκάμισά
μας.

(Σάμος, 24. X.69)

Γιάννης Ρίτσος, *Χειρονομίες* (1972)